

Når jeg er på Askovstævne, vil jeg påstå at verden uden for hækken kan falde sammen omkring ørene på mig uden at jeg vil opdage det. Ja faktisk varede det mange år inden jeg vovede mig uden for "hækken" omkring højskolen (dog undtagen over til Brugsen et par gange i løbet af ugen). At leve så intenst i musikens tegn en hel uge, har altid været fascinerende for mig.

Her kan jeg få snuset til hvordan det er at være "rigtig" musiker, spille i et fuldt besat orkester, med rigtig gode dirigenter, og jeg kan komme til at spille værker man ellers aldrig kan komme til, enten fordi de kræver store orkestre og/eller er af en sværhedsgrad, som de færreste kan klare i det daglige. Jeg har personligt oplevet "suset" hvor man enten svæver på vinger, hårene rejser sig af fryd, eller det at blive et med sit instrument; som om instrumentet nærmest spiller af sig selv!

Askov stævnet er for mig, som at få en god saltvandsindsprøjtning til at spille i alle andre sammenhænge. Især når jeg synes det er ved at gå lidt i tomgang med den musiske aktivitet, i det daglige.

(Britta Dyhr Thise)

Et Askov-stævne er en af de mest oplevelsesrige måder, hvorpå man kan anvende en uge af sin ferie, og stævnerne er utroligt rummelige.

Der deltager ca. 275 personer mellem 15 og 90 år, og alle er velkomne. Det er det eneste stævne, hvor der ikke stilles krav om instrumentale færdigheder, eller om modydelse f.eks. i form af efterfølgende deltagelse i et antal koncerter. Hvis man har mulighed for at øve på sin stemme i forvejen, så skader der ikke, men det er ikke noget krav for deltagelse. Det eneste der kræves er, at man møder op med åbent sind og yder sit bedste. Desuden er det meget inspirerende at opleve et så koncentreret prøveforløb, hvor det er de samme personer der spiller med ved samtlige prøver, og hvis kræfterne rækker, så er der rige muligheder for at spille kammermusik med nye eller gamle bekendte. Foruden afhængighed så har sommerstævnerne den mere permanente bivirkning, at man bliver overbevist om nytten af og glæden ved at øve sig regelmæssigt på sit instrument.

(Søren Henckel)

Jeg meldte mig med bævende hjerte, da jeg ikke havde øvet mig i mange år. Efter første prøve lørdag eftermiddag var jeg lige ved at rejse hjem igen! Dirigenten sluttede prøven med at sige: "Hvis I ikke kan spille, kan I så ikke lade være med at spille i pauserne". Jeg valgtes så at spille 1 mm over strengene, og det var en rigtig god ide, for jeg blev rigtig god til at tælle og læse noder! Og jeg faldt totalt for stemningen, musikglæden og alle de rare og hjælpsomme mennesker, jeg mødte.. Den sommer blev der åbnet for en hel ny verden for mig. Jeg har været med hvert eneste år siden 1978, jeg har fået lært at spille, og musikglæden og stemningen på stævnet er stadig fantastisk.

(Erik Thorup)

Jeg har været på Askov Sommerstævne 3 gange efterhånden, men stævnet har allerede slået en solid rod i mig. Man kan ikke komme på Askov ude at føle, at man endelig er kommet hjem: gadekæret med de mange åkander og sikkert utallige tomme ølflasker på bunden, Fengers Hus med kolde øl efter natorkesteret, Mozartkvartetter og Lambrusco, den lækre mad i over-

flod med tilhørende kaffe og kage i hver pause og så ikke mindst den glæde, som er unik for stævnet. Her samles man for at spille for sjov og for alvor, for at yde og nyde og for bare at have det skægt. Askov er et fristed, hvor man er sammen på tværs af alder, uddannelse, politisk standpunkt, job og kultur, sammen om et ophøjet formål om at skabe skønhed, indsigt og musik. Og jeg elsker det!

(Merethe Mørch Svendsen)

Første møde med Askov er ekstremt kaotisk. Cirka 300 mennesker ankommer indenfor kort tid, de fleste kender hinanden og man føler sig lidt "lost". Det varer ikke længe; der er som regel altid nogen der ta'r sig tid til at hjælpe både med indkvartering og prøveforløb. I løbet af en dags tid bli'r man så – især qua gruppeprøver – involveret i alskens kammermusik. Her er der alle de muligheder, man overhovedet kan drømme om – den eneste gang, det for mig har været muligt, at spille en kvartet for cello, klarinet, waldhorn og lilletrøme! Man skal dog også selv deltage positivt, både med at sige ja til de mest sindssyge projekter,

være opsøgende og altid vide, at man kan bede om hjælp.

Udover musik er den vigtigste faktor humor og venskab. Der er konstant latter og kram i luften. Hvis jeg skal vælge mellem alle de tossede ting, vi har foretaget os på Askov i årenes løb (og der er mange, både til revyer og i musikalske sammenhæng) må det blive fra 1978. Vi spillede Eroica under ledelse af Christopher Fry, en meget britisk dirigent – med deraf følgende tør humor. Efter to dage på Askov var hans kommentar til et sted, der trængte til lidt mere nerve: "This was mineralwater, I wan't Elephantbeer". Jeg kan ikke huske, hvem der først kom med idéen (ved dog at vores koncertmester Verona Botschinsky var en gevaldig hjælp); men til generalprøven, lod vi simpelthen være med at spille den første akkord! Alle lod "som om", ingen faldt i og resultatet var næsten skræmmende, Fry sagde selv, at han nær var røget ned af podiet, idet en dirigent "læner" sig op af musikken. Bleg blev han og så en rigtig hjertelig latter med et kompliment; sådan havde han "ikke fået den før"!

Man får nogen nedture (man kunne måske ikke spille den Mo-

zart, man troede, at man kunne) og de fleste har de samme symptomer onsdag (tiden går for hurtigt) og fredag (kan næsten ikke klare mere musik); men også nogen gevaldige opture, en orkesterstemme, der er lidt for svær, går, som ved et mirakel, perfekt til koncerten. Man kan leve meget lang tid (med lidt gåsehud over sig selv) på den følelse.

(Abelone Alstrup)

Det årlige DAOS-stævne på Askov Højskole har for mig en helt særlig betydning. Mine forældre har taget mig med fra jeg var nyfødt og jeg har derfor oplevet det både med barneøjne og som voksen.

Det fantastiske ved Askov er at det samler folk i alle aldre, fra alle mulige forskellige miljøer. Musikglæden, som alle har tilfælles, gør, at man oplever et intenst samvær med venner, som man ofte kun ser den ene uge om året. Når man ankommer om lørdagen føles det som om de 51 uger der er gået siden sidst kun var et øjeblik.

Lykkelige mennesker med sorte rande under øjnene og hård hud på fingerspidserne eller ømme læber... det er kendetegnene på at endnu en fantastisk uge har

fundet sted i musikglædens tegn på Askov.

(Clarissa Borchorst)

Jeg har trådt mine musikalske barnesko på Askov! Hver sommer kom jeg hjem med følelsen af ny energi og lyst til at spille og øve mig, så jeg kunne få endnu mere ud af det til næste års stævne. Det berømte ”spark”...

Nu en hel del år senere, efter en lang konservatorieuddannelse og mange år som musikskolelærer, er jeg med igen - denne gang både som deltager og som dirigent for stævnets børneorkester. Mine egne børn var begyndt at spille, og jeg ville gerne bidrage til at pakke deres rygsæk med

samme slags oplevelser og muligheder, som jeg havde fået med mig gennem barndommens somre på Askov.

Når jeg nu ser alle børnene løbe rundt på græsplænen og spille fodbold for derefter at liste ind og lytte til forældrenes prøver, for slet ikke at tale om den koncentration og energi, de lægger for dagen ved deres egne prøver og koncerter, føler jeg det som en kæmpe gave både som forælder og musikpædagog. Hvis man ønsker at uddanne og udvikle musikere - og det være sig både til det professionelle musikliv som til amatørmusiklivet - skal man starte fra bunden. Hertil bidrager sommerstævnerne på

Askov! Hvis man allerede fra de tidligste år får lært og oplevet glæden ved at være aktiv udøvende, får set hvad det vil sige at spille med andre, at bidrage til et musikalsk fællesskab, at lytte til andre og at modtage instruktioner for at udføre dem, er der stor sansynlighed for, at interessen for og lysten til at dyrke musik forbliver intakt resten af livet - til glæde for sig selv og andre. Tak for ”sparket”!

(Mette Storgaard)

Når jeg nu, om ikke så længe, sender en ansøgning til Askov-stævnet af sted for tolvte gang, er det fordi jeg slet ikke kan forestille mig en sommer uden Askov! Askov-stævnet er for mig stedet, hvor man får helt unikke musikalske oplevelser, fordi man døgnnet rundt er omgivet af mennesker med sprudlende spilleglæde, lige meget hvilket niveau, hvilke ambitioner eller hvilken alder den enkelte måtte have.

Man får mulighed for at spille store værker, som det kun er muligt at opføre pga. det fantastiske privilegium, at man er omgivet af et fuldt besat symfoniorkester, og man nyder godt af kompetent vejledning fra de mange inspire-

rende dirigenter og instruktører, som hvert år er med på stævnet. Askov er de gode traditioners hjemsted, hvor der også er plads til fornyelse og udvikling, og det er et af de steder, hvor jeg har oplevet mest frivilligt initiativ, kreativitet og virkelyst. Man tager derfra 'fuldt opladet' og i godt humør på grund af den gode stemning!

(Sara Friis Bache)

Askovugen giver en oplevelse og glæde som slet ikke findes i andre musikalske sammenhænge en amatør kan være med i, hvad enten det er kammermusik eller orkesterspil. Det er en oplevelse at spille med i de store symfoniske værker i en form og en kvalitet og en intensitet, som ellers slet ikke er muligt for en amatør. Det giver en musikalsk begejstring, en mulighed for teknisk fremskridt og alle de vigtige erfaringer, man kan få i samspillet med andre.

Hver aften er der bladspilorkester, hvor vi spiller værker uden at have øvet i forvejen. For nogle år siden, var jeg med i sådan et bladspilorkester, hvor jeg sad på første pult og dermed fik lejlighed til med ganske lidt forbedrelse at spille en stor og lang solo i et værk af en moderne en-

gelsk komponist. Vi spillede det to gange, og hele festsalen lyttede på mig og oboisten, som spillede sammen. Da det var slut, så var der stort bifald, og en af dirigenterne som havde været med i salen kom hen til mig og omfavnede mig. Da følte jeg, hvad det er at være rigtig musiker, og det er en af de oplevelser man kan få ved at være med på Askov.

(Ulrich Bracher)

Det er for godt til at være sandt, tænkte jeg dengang i 60'erne, da jeg første gang hørte om Askov. Men det er ikke løgn – tværtimod. Askov er blevet mere end et traume for mig. Har præget mig så meget, at jeg oprettede mit eget mini-Askov og kaldte det Samklang.

I 70'erne husker jeg især Børge Wagner og Ole Schmidt. Gode dirigenter med en infam sarkasme og sprudlende humor døgnet rundt. Kl. 14.58 inden eftermiddagsprøven i 1974 sad Ole Schmidt med følge på bænken ved dammen. Kirkeuret slog. Gerade aus! Gennem andemad og åkander mødte Ole op til prøven.

Askov har fået væsentlig betydning for rigtig mange menne-

skers videre færd i den store klassiske orkestermusik.

Tak Askov fordi du findes – og tillykke !

(Ulf Nordlund)

Jeg deltog i mit første Askovstævne i 1956 (som slet ikke foregik på Askov) og med nogle års pauser pga uddannelse, karriere, etc. har jeg genoplevet stemningen, som foruden den musikalske med deltagelse i store (mere eller mindre uspillegige) værker under fine dirigenter med vekslende temperament og gennemspilning af flest mulige kendte og ukendte kammermusikværker, tillige rummede et socialt moment: Et par af horngruppens veteraner – Abalone og Ulf – havde observeret, at første gangs deltagere nemt kunne blive glemt i en uges ubehagelig ensomhed. Der blev derfor indført sociale møder, "træf", første dag og efterfølgende tirsdag nat, så alle hornister kunne blive præsenteret for hinanden og integreret i gruppen. Det kunne være ret animeret og blev indledningsvis betragtet med en vis afstandstagen af stævnets andre deltagere. Men det virkede – og det virker fortsat. En ny hornist på Askov bliver ikke ladet alene!

(*Knud Jessen*)

I 2007 deltog jeg for første gang i DAOS' stævne i Askov. Man kan måske påstå, at med 58 ganges erfaring, bør et sådant arrangement være gennemprøvet rutine – men alligevel: Jeg blev meget imponeret over kvaliteten i tilrettelæggelsen. Ikke bare var der styr på hovedbegivenhederne – der var sandelig også plads til mange initiativer med brug af de forhåndenværende lokaler + det offentlige rum i fri luft med Poulanc på græs.

Den del af orkesterprogrammet, jeg havde meldt mig til bestod af Moussorsky/Ravel's "Udstillingsbilleder" og Messiaen's "L'Ascension". Jeg selv og alle, jeg talte med inden start, havde en meget svær tilgang til sidstnævnte og havde i øvrigt stor respekt for det første som meget ambitiøst – umuligt at indstudere på en uge.

Men det lykkedes! Af mere erfarne stævnedeltagere fik jeg at vide, at det forløb er helt normalt for Askov-stævner.

Jeg fik også en "dejavuoplevelse": Jeg blev budt velkommen af Knud Ebbesen. Han er medlem af DAOS' styrelse og

vidste, at jeg kom, og nu ville han gerne tilbagelevere en node – cellostemmen til Mozarts klarinetkvintet - som han havde lånt for 40 år siden, da vi begge spillede i "Polyfonikerne" på DTU. Jeg foreslog på stedet, at vi skulle prøve at spille kvintetten igen, og Knud fik hurtigt organiseret resten af besætningen og et ledigt lokale i en frokostpause. Vi spillede – og det var en rigtig god oplevelse! I øvrigt fandt jeg ud af, at vi var i alt 5 tidligere "Polyfonikere", der deltog i sommerstævnet. Socialt var stævnet i det hele taget en meget glædelig oplevelse for mig.

(*Sven Erik Andresen*)

Länge hade jag, som hängiven amatörmusiker, via danska musikvänner hört talas om Askov som något speciellt, men förstod inte hur jag skulle kunna komma med på detta stævne. Slutligen lyckades jag, och 2005 blev min Askovdebut.

Jag kom dit en aning trött efter att ha kört direkt efter avslutningen på en kammarmusikkurs i Skaelskør. Första intrycket blev: Oj så stort det är och så många människor! Jag blev emellertid varmt välkomnad, och

att hitta Lindgården där jag skulle bo var inte svårt.

Tänk, att få spela så mycket härlig musik man orkar från tidig morgon till ett på natten med olika dirigenter! Och kammarmusik kan man ha tur att klämma in på lunchrasten, om man äter snabbt! Workshops finns också – toppen! Henrik Olsen är en alla tiders bratschgruppledare.

Att det är så blandade åldrar på stævnet är bra, tycker jag, och de avslutande konserterna, är några av höjdpunkterna.

Maten....ojoj, vilken höjdare. Jag har varit på många höjskoler men Askov ligger på topplistan när det gäller god och riklig mat.

Avslutningskvällen är festlig, och antalet smörrebröd är imponerande för en svensk mage. Jag skulle bara vilja lära mig lanciären! Det siktar jag på att kunna till festen år 2008, om jag lyckas komma med i den lyckliga Askovskaran även det här året.

Ja, Askov är helt enkelt fantastisk, och till ett pris som skulle få en skotte att hoppa högt av förtjusning! Tack, ni eldsjälur som år efter år lyckats hålla ihop den imponerande organisationen som ett Askovstævne utgör och

inte minst skicka ut alla noter i rätt tid till rätt person!

(Berit Ahlberg)

Min søn, Theodor, spurgte mig i fjor om jeg ville med på Askovstævnet. Han skulle melde sig på sammen med sin ven, Erik, og vennen skulle have sin mor med. Vi kunne sikkert få fornøjelse af hinanden, mente han. Jeg synes jo det var rørende at sønnerne ville have deres mødre med på sommerstævne og meldte mig straks på.

Theodor var sammen med en flok andre unge, som jeg blev kendt med i toget til Vejen, hvor vi havde gruppebillet. Samtidig med at jeg på Askov blev kendt med vennens mor, var jeg også blevet en del af gruppen, som en nat inviterede os mødre med til Eine Kleine Nachtmusik for 5 violiner, fløjte, cello trækbasun og bratsch. En midnats-success, som blev gentaget året efter.

Askov-stævnet udmærker sig ved at unge og gamle kan spille og have det sjovt sammen.

(Ingeborg Harbsmeier)

At være professionel musiker med eet instrument (blokfløjte) og amatør med et andet (viola) kan være en blandet fornøjelse.

Stævnerne på Askov har medvirket til at amatører befinder sig bedst. Her oplever jeg at "medvirke" med de evner jeg har, uden at blive bedømt. Den generelle atmosfære på stævnet er så for-tættet og positiv at denne uge er den bedste del af min sommerferie.

(Eva Lukassen)

De fleste af de ting som man opfatter som danske skyldes overvejende en eller anden påvirkning fra f.eks. England, Frankrig eller Tyskland. Visse ting opfatter vi dog som "rigtig" danske f.eks. lurerne, guldhornene, H.C. Andersen, Carl Nielsen, Olsenbanden m.m. – og man kunne så også nævne DAOS's sommerstævne.

Det er helt unikt at SÅ MANGE amatørmusikere kan mødes og danne 6 orkestre der spiller hver dag i en hel uge! Efter et prøveforløb, der naturligvis udvikler sig "poco a poco", står den afsluttende koncert ofte i et "forklarelens skær" der giver de medvirkende en stor oplevelse.

Som professionel musiker bliver man virkelig imponeret over den entusiasme, dedikation og kær-

lighed til musikken som strømmer en i møde.

Med spil fra tidlig morgen til (endog) meget sen aften en hel uge i deltagernes sommerferie, er det ikke mærkeligt at alle helt udmattede og fyldt med musik først virkelig har brug for ferie når de kommer hjem.

(Mogens Andresen)

Askovstævnet er en fantastisk opfindelse!

Her kan man lukke af for virkeligheden og hverdagen og bare fordybe sig i musik en hel uge. Her er en enestående mulighed for at spille kammermusik. Stort set alt kan lade sig gøre.

Jeg har været med på Askovstævnet siden 1985, og jeg har tænkt mig at fortsætte så længe, jeg overhovedet kan håndtere min violin. Til daglig er jeg musikskolelærer og underviser børn og unge i violin, strygeorkester, blokfløjte, kor, begyndersammenspil, musikalsk legestue, rytmik og forskole. I løbet af ugen skal jeg dermed forberede og udføre mange forskellige slags undervisning.

Askov er mit musikalske fristed. Her slipper jeg for at være den, der skal have det store pædagog-

ske overblik. Her kan jeg bare nyde at spille.

De fleste deltagere er amatør-musikere, men alligevel spilles der musik på et højt plan, bl.a. takket være dygtige dirigenter og

instruktører, der formår at få det absolut bedste ud af os. Da vi engang kastede over Mahlers 5. Symfoni (som er en stor mundfuld), sagde Jules van Hessen efter generalprøven:

"Maybe we didn't play all the notes, but we played all the music!"

Det må være essensen af Askov!
(Camilla Axelsen)

For anyone who has never been in Askov it is impossible to describe the "Askov experience".

Here all boundaries and differences between people disappear/vanish and through the intense love for music the impossible happens...

If "Askov" would be a religion I would be a dedicated member!

All the best for 2008!!

(Jules van Hessen)

